

(א) ערכין יד, (ב) בכ"י ליחא
למיבת לפיכך וגורם וכשהוא
פודה, דק"ס, (ג) [מנחות קח:
ערכין יד, (ד) [לעיל לו.
וש"ן, (ה) [בבבבב, (ו) [לממן
(ז) [בראשית כב, (ח) [קידושין כח:
פג, (ט) [עא. ד"ה ה"ו, (י) ז"ל
מקדיש כמוכר, רש"י, (כ) ז"ל
ר"ש, רש"י,

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. [דן]השתא גבי
דדון דלא מנכשינא בארעא
קאמרי ביה דכי שיידינג
שיורי שרי ליהו וכו' וזכאת
בבית המכור דהא אין
המכור צריך ליקח לו דרך,
גבי איננות דמכשי
בארעא לא כי, אדאי
שיורי שרי דלא א שרי
מצי א"ל עקור אלינג
שקול וזיל. ז. ומס.
ג. [פירוש] פודה תחלה
האיננות בשויין ותחור
ופודה א הקרקע לפי בית
רוע חומר שטחים וכו'.
מס' לעיל א.

ההאילנות אבל חוקינו אין לו קרקע דומיא דבור ודות דאי נפיל הבור ויהדות ואי אפשר לתקנו אין לו עוד דרך. ומעיקרא נמי הוה דעינין דלחמא רב הונא לאשמועינן דאי נפלי הדר שחיל להו אבל ממרא לא הוה מסיק אדעמיה שיש שום חידוש בדברי רב הונא אלף האי ואפילו הוה פרי לר"ע כו' והלכך כיון דליחא לאיזא אפי' הוה פרי מציטא וימי מציטא וימי מציטא מוקמא גליה ר"ע כ"ע. ולמימר דבעין יפה

ומי מצית מוקמת לה לר' שמעון כר' עקיבא
והא ⁶ תניא "הקדיש שלשה אילנות ממטע
עשרה לבית סאה הרי הקדיש את הקרקע
ואת האילנות שביניהם לפיכך כשהוא
פודה פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים
שקל כסף פחות מכאן או יותר על כן או
שהקדיש בזה אחר זה הרי זה לא הקדיש
לא הקרקע ולא את האילנות שביניהם
לפיכך" כשהוא פודה פודה את האילנות
בשוויהן ולא עוד אלא אפילו הקדיש את
האילנות וחזר והקדיש את הקרקע כשהוא
פודה פודה את האילנות בשוויהן וחזר
ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים
שקל כסף מני אי ⁶ רבי עקיבא הא אמר
מוכר בעין יפה מוכר וכל שכן מקדיש ⁷ אי
רבנן הא אמרי מוכר הוא דבעין רעה מוכר
אבל ⁸ מקדיש דבעין יפה מקדיש אלא
פשימא רבי שמעון היא ורבי שמעון אליבא
דמאן אי אליבא דר"ע הא אמר ⁷ מוכר
בעין יפה מוכר וכל שכן מקדיש אלא
פשימא אליבא דרבנן וקא סבר ר"ש ⁹ כי
היכי דמוכר בעין רעה מוכר מקדיש
גמי בעין רעה מקדיש ומשייר ארעא
ואלא

ויותר בשביל הכרע דמפרש צעריכן) דהסלע לא הוי אלס מ"ח פונדיונין: פודע ציט זרע כו'. דכתיב בקרא ואס משה אחחמו וגו' ואילנות בכלל שדה דנפקא לעיל (דף סט:) מויקס שדה עפרון: ופתחות מין. חשיב יער וסופו ליתלם (י): או יותר מין. אין הערקע זרין להן והוי כמקדיש אילן אחד שאינו מקדיש קרקע וזה הא' בונא נמי מתיר ג' מוכר ג' אילנות בפרק המוכר את הספינה: בזה אחר זה. לא היה דעמו להקדיש קרקע: פון צד דין כל הקדש שלא נאמר חשבון חמשים שקל כסף אלס במקדיש שדה אחוה אלס באילן בלא קרקע לא נאמר: ה"ג ולא עוד אלא אלא אפילו הקדיש את האילנות והורו והקדיש את הקרקע כו'. לא מביעא היכא דהקדיש את האילנות בזה אחר זה ושבו לא הקדיש את הקרקע לפדות צווייהן אלס אפילו חזר והקדיש את הקרקע אחר שהקדיש האילנות בזה אחר זה שאינו פודע עם הקרקע דהא מעיקרא קדשו לזמין ובסאקדיש צד את הקרקע לצד הקרקע גס את הקרקע סלע ופונדיון לשנה לצד פדיון האילנות צווייהן דשני הקדשות הן זה הוקדש לזמין וזה לפי חשבון חמשים ואין לנו להפסיד הקדש דמי האילנות דאמירתו לגבזה כמסירתו ללהדיט) ומשעה שהוקדשו רצוין לפדות בדמיהן בלא קרקע: מני. הך ברייתא דקמני פון צווייהן דמשמע דאפילו מקום האילנות בלא הקדיש אלס צעין רעה האילנות בלא קרקע היכא דלא הקדיש ג' ביחד: אילנות ר"ע האמר צעין יפה מוכר. וסבירא ליה דמוכר שני אילנות יס לו קרקע ללווק דלית ליה מתני' דהמוכר את הספינה [למן פה]. דהלווק שני אילנות בחור של חצירו אין לו קרקע אלא רבנן היא דפרשיית לעיל) וכל שכן לר"ע מקדיש ב' אילנות או ג' בזה אחר זה דיש לו מיהא להקדש מקום האילנות ויפדו אובג קרקע לפי חשבון ציט זרע חומר שעורים: ואי רבנן. דפליגי עליה דר"ע היא האמר מוכר צעין רעה מוכר: אלס מוכר כו' וצויה במתני' דמשוי דין מוכר כמקדיש: שלא הקדיש חזר ודוח וגו' ורעה דהיכא דמקדיש אילן לא הקדיש מקומו: ור"ש אילנא דמאן. שבא רבי עקיבא אלס רבותינו שצדדו ושגא להם רבי יהודה אילנא דרבנן דר"ע היא. והאי דר"א צמוכר כו' רבנן דר"ש קאמרי

אילן ומשום הכי פשיטא ליה אלמא מסתברא דמשמיר טפי קרקע
בהדי אילן דמשמיר דרך בהדי צור ודומ' והא בלוקח הוי איפכא לרבי
עקיבא דיש לו דרך כשקנה צור ודומ' וקנה אילן אין לו קרקע ואר"י
דפשיטא ליה טעם דנחית לשוורא לרצקן דאילני אפילו בלא רב הונא
דמיני דמוס' דנחית לשוורא משמיר

ר' שמעון בר' עקיבא
זלשה אילנות ממטע
הקדיש את הקרקע
לפיכך כשהוא
מר שעורים בחמישים
או יותר על בן או
הרי זה לא הקדיש
האילנות שביניהם
פודה את האילנות
אפילו הקדיש את
את הקרקע כשהוא
לנות בשויהן וחוזר
שעורים בחמישים
או יותר על בן או

מדמובר בעין רעה מוכר
מקדיש נמי בעין רעה
מקדיש. פירש רבינו שמואל דפריך
לרב הונא דלמאר לרבנן דמשייר קרקע
כגדי חילן דהכא אשכח דר"ש סבר
כרבנן ואפילו הכי לא משייר קרקע
כשמייר חרוב דקאמר דינקי משדה
הקדש והא דקאמר אלל קשיא פירוש
אדקשיא לך מר"ש לרב הונא תקשי
לך דר"ש אדר"ש גופיה היכי מזלי
למימר כרבנן ותימה דהו"ל למימר
ולינוטמר וטוד דמחויבהא פירר אי

כרצנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך
לדרצנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרצנן סבירא ליה וגראה
לרבינו יצחק דלא פריך לרב הונא כלל אלא אדרבה צא לקיים
דבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר
ומי מצינ מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרצנן ולרצנן פשיטא
דמשייר ארעא דקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי
קאמר ר"ש דינקי משדה הקדש אלא ע"כ ר"ש לצדיהיה דרצנן
קאמר וא"כ אתי שפיר נמי הא רב הונא דקאמר ואפילו לר"ע
כו' דאמאי מילמיה דרב הונא אפילו כר"ע דלדידיה נמי לצדיהיה
דרצנן קאמר והא דאמר ואלא קשיא ה"פ ואלא קשיא דר"ש אדר"ש
ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלא לרב הונא דאי לאו דרב
הונא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלא משום דאמר רב הונא
דאי נפלי הדר שחיל ליה הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש דכיון דסבר
ר"ש כרצנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אכל אי אמרת דאי נפלי לא
הדר שחיל ליה אע"ג דר"ש כרצנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון
דאי נפלי חל ההקדש מאליו סתמא דשחילתא דעתיה שיקדש חרוב
ואין צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלא קשיא כלומר לרב הונא דאמר
אי נפלי הדר שחיל ליה דהרף קושיא לדוכותא אמאי קאמר ר"ש
הואיל וינקי משדה הקדש: **וּמְשִׁייר ארעא**. פירש רבינו שמואל
דלא גרסינן ליה ועל חנם פירש כן דמנא ליה דסבר דבעין רעה
מקדיש אי לאו מהאי דקתני צוה אחר זה לא הקדיש קרקע
והיינו דמשייר ארעא ולתנאי דפרישית נמי בחזקת הבתים (ועל
דף לז:) דמוכיח דבעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה
וחוזר ופודה^ג יש לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא
פשיטא לך לדרצנן דמשייר והיי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:
הבי

דקתני ספא דז"א בזוכר כו' אלא פשיטא ר"ש היא. דשמעין
 בך בכלל שדה ואשמעינן הכא דס"ל נמי דמכל וכל הוי מקדיש בעין
 יצואויהו שהרי מתגלגלי ר"ע היה דלאמרינן (יבמות דף סז: ע"ש) עד
 יציא מאיר ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי נחמיה כו' אלא פשיטא
 אלא לכל לר"ש כי היכי דפליגי רבנן ור"ע בזוכר פליגי נמי במקדיש
 וכן ענה מקדש. אלא לא נהני תלפזלי לעיל ר"ש אליבא דר"ע והדרן
 חרוב משום יניקת שדה הקדש דלא שייך ארעא לעצמו לצורך החרוב
 הווא. ומיהו לר"ש נמי קשיא ידיה אדידיה דקספריך לקמן [ע"ב]
 יטעו המגדל עמה להקשות לרב הווא ומסבין להעמיד דקשיא
 הדר"ע ומהיזדר קשיא לדוכתא. ומשייר ארעא לא גרס דשמע
 הלכך משייר ארעא גבי מקדש ^א קרקע ושירי אילנות חפציו ולעיל
 ואלו דקאמר מו ואלא תשיי כו' אלא לרב הווא מהשנין דכפרישת:

וה"נ

סז א ב מיי פ"ד מהל'
ערכין וחזמין הל' יז
סמג עשין קלא וע"ש זכ"מ:
סח ג מיי שס הל' יח:
סט ד מיי שס הל' טו:

[illegible]